

Motion till riksdagen 2006/07:A272

av **Lars U Granberg (s)**

Jämställdhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om jämställdhet på arbetsmarknaden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om jämställda löner.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att stoppa kvinnohandeln.¹
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att kvinnofridslagstiftningen bör stärkas.¹
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om vikten av att inrätta speciellt anpassade och säkra platser för offren av människohandeln i vårt land.²

¹ Yrkandena 3 och 4 hänvisade till JuU.

Fel! Okänt namn på

² Yrkande 5 hänvisat till SfU.

Motivering

Sverige är världens mest jämställda land, sägs det, men ännu återstår mycket att göra ute i vårt samhälle.

Jämställdhetslagen fyller en viktig funktion, men efterlevs inte alltid. Det måste ställas större krav på arbetsgivarna att åtgärda de könsbetingade löneskillnaderna. Därför bör lagen skärpas, så att § 12 i lagen som reglerar att arbetsgivaren har tre år på sig att åtgärda könsbetingade löneskillnader, ändras till ett år. Jämställdhetsplaner bör också göras på alla arbetsplatser, inte bara på dem som har mer än tio anställda.

Ett nästan jämställt Sverige är inte tillräckligt, därför måste vi driva en hård kamp mot löneskillnader. En viktig förutsättning för jämställdhet mellan män och kvinnor är att en kvinna ska kunna försörja sig själv på sin lön. Tyvärr är det alltför många kvinnor som inte kan det i dag. Låga löner och deltidanställningar medverkar till detta.

Det är ett märkligt tillstånd i Sverige att arbete med människor värderas så lågt. Människan är det finaste vi har! Därför måste det till en ordentlig förändring i lönepolitiken, och det klarar inte marknadens parter i dag, för det räcker inte med lönehöjningar på 400 kronor i månaden. Pengar finns i samhället, och dessa måste omfördelas så att de som arbetar med människor ska känna att de värderas högt.

De har kallats ”vår tids hjältar”, vilket är med sanningen överensstämmande, och de måste också få bekräftelse på detta genom sina löner.

Sveriges regering och riksdag har genom kvinnofridslagstiftningen definierat prostitution som mäns våld mot kvinnor. Att köpa, eller försöka köpa, sexuella tjänster är sedan den 1 januari 1999 en kriminell handling som straffas med böter eller upp till sex månaders fängelse. De prostituerade kvinnorna riskerar däremot inga rättsliga följder.

Trots detta är problemet med kvinnohandel som syftar till sexuellt utnyttjande stort. Kvinnor och flickor köps upp av män, oftast via Internet, och fraktas till köparen, eller någon som använder sig av kvinnorna för sexuell exploatering i medier med pornografiskt innehåll. Kvinnorna har många gånger fått den uppfattningen att man får ett helt ”vanligt” arbete om man kommer till Sverige och att man kommer att tjäna mycket pengar.

Kvinnohandlarna värvar ofta kvinnorna genom falska erbjudanden om arbete som servitris, dansare eller i privata hushåll. När kvinnorna kommer fram fråntas de sina pass och handlingar. Prostitution och kvinnohandel är som andra former av mäns våld mot kvinnor könsspecifika företeelser, det vill säga den överväldigande delen av offren är kvinnor och flickor medan förövarna är män.

Enligt Rikskriminalpolisen kommer 200–500 kvinnor varje år till Sverige som offer för kvinnohandel. De flesta är från Baltikum, Östeuropa eller Ryssland.

Detta kan inte få fortsätta. Mycket görs i dag, men det räcker inte. Kvinnohandeln måste ges högre prioritet, både från polis- och rättsväsende, socialtjänst och dem som arbetar med invandrarfrågor. Samtidigt bör också kvinnofridslagstiftningen stärkas så att även brott mot kvinnor där kvinnor som luras

Fel! Okänt namn på

och mot sin egen vilja exploateras i pornografiskt material beivras i alla medier.

Runt offren för människohandeln bör också resurser satsas för att förmå kvinnorna att stanna i Sverige så att det polisiära utredningsarbetet och omhändertagandet och omvårdnaden av offret kan göras på ett så säkert och humant sätt som möjligt. Speciellt anpassade och säkra platser för omhändertagande bör inrättas där kvinnorna kan känna säkerhet och frihet och där tolkar tillsammans med myndighetspersoner och andra aktörer kan möta offret, utan att kvinnorna i fråga måste släppa känslan av trygghet. Där möten kan ske i offrets tillfälliga trygga miljö och den fortsatta utredningen och omhändertagandet fortsätter under den tid kvinnorna kan stanna i vårt land.

Information och utbildning i länderna i Östeuropa måste intensifieras så att kvinnorna kan få hjälp när man sedan kommer hem till sitt hemland. Men också för att andra kvinnor ska få vetskap om vad som väntar dem om de låter sig luras av dessa män. Problemet är stort även i övriga Europa, och detta är också en angelägen fråga för EU.

Stockholm den 30 oktober 2006

Lars U Granberg (s)